Ο κ. ΦΩΚ. ΖΑΪΜΗΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΟΜΒΟΠΛΗΚΤΩΝ

Τὸν κ. Ζαΐμην, τέως Ὑπουργὸν καὶ ὑποψήφιον τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἐπεσκέφθη ἐπιτροπὴ βομβοπλήκτων, ἡ ὁποία ὑπέβαλε τὸ γνωστὸν αἴτημα τῶν βομβοπλήκτων, ζητήσασα τὴν ὑποστήριξίν του.

Ὁ κ. Ζαΐμης ἀνεγνώρισε τὸ δίκαιόν των καὶ τοὺς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις διὰ τὴν δικαίαν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματός των.

Ο κ. ΑΠ. ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΟΜΒΟΠΛΗΚΤΟΥΣ

Ὁ τέως βουλευτὴς κ. Ἀπ. Καρασπήλιος προέβη χθὲς εἰς τὴν κάτωθι δήλωσιν:

«Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐκκλήσεως τῆς Ἑνώσεως Βομβοπλήκτων, Πυροπαθῶν καὶ Πολεμοπαθῶν ἐν γένει τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας περὶ τοῦ τί ἔπραξαν οἱ βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς βουλευτικῆς των περιόδου διὰ τὴν προώθησιν τοῦ θέματος τῆς ἀποζημιώσεώς των δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ ἀναφερθῶ εἰς ὀψίμους ἤδη καὶ ἐν παραμοναῖς ἐκλογῶν ὑποσχέσεις, καθόσον καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ὑπῆρξα ὁ μόνος κυβερνητικὸς βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ ὅστις ὑπερήσπισα σθεναρῶς τὸ ζήτημά των ὁμιλήσας ἐπ' αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 22—2—57 ὡς πιστοῦται ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, κατακρίνας τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰδικώτερον τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑποδείξας συγκεκριμένα μέτρα προωθήσεως τοῦ θέματος καὶ ἀποζημιώσεώς των. Τοῦτ' αὐτὸ θὰ πράξω ἐκλεγόμενος βουλευτής, συνεχίζων μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις τὰς προσπαθείας μου διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν λῦσιν τοῦ ζητήματός των».

Ο κ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ ΩΜΙΛΗΣΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Ἐτόνισεν ὅτι ἡ Π.Α.Δ.Ε. ἀγωνίζεται κατὰ τοῦ παλαιοκομματισμοῦ καὶ τῆς φαυλότητος

ΕΜΑΤΑΙΩΘΗ Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

Τὴν 1ην μεταμεσημβρινὴν χθὲς ὡμίλησεν εἰς τὴν πόλιν μας εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ὁ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ΠΑΔΕ κ. Σάββας Παπαπολίτης. Ὁ κ. Σπ. Μαρκεζίνης, τοῦ ὁποίου εἶχε προαγγελθῆ ἡ ἄφιξις, ἐματαίωσε τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὸ ταξίδιόν του, λόγῳ ἀπροόπτου κωλύματος. Ἡ συγκέντρωσις ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὡμίλησεν ὁ κ. Παπαπολίτης, ἦτο ἱκανοποιητικὴ εἰς ὄγκον, ἐὰν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀκατάλληλον τῆς ὥρας καὶ ὁ καυστικὸς ἥλιος.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου του ὁ κ. Παπαπολίτης ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν.

«Οὐδέποτε—εἶπεν—ἡ Φωνὴ τῆς Ἑλλάδος μέσα εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον, ὑπῆρξε τόσον ὑποτονική. Ὁ χειρισμὸς ὅλων τῶν θεμάτων, ὑπῆρξε χειρισμὸς ὑποτελῶν εὐτελῶν ἀναξίων ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὰς αὐτὰς ἀντιλήψεις, τὰς ὁποίας καὶ ὁ δυτικὸς κόσμος ὁλόκληρος. Ἀλλὰ ἐννοοῦμεν μέσα εἰς τὰς συμμαχίας ἀπόλυτος νὰ εἶναι ἡ Δημοκρατία καὶ ἀμοιβαιότης δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων νὰ ὑπάρχῃ. Παραμένομεν βεβαίως εἰς τὰς συμμαχίας μας πιστοί, παραμένομεν ἐντὸς τοῦ ΝΑΤΟ. Ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ παύσωμεν νὰ εἴμεθα ὁ κυρίαρχος λαός, δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἀνεχώμεθα ἐντολάς, ἀλλὰ ἡμεῖς νὰ ἀποφασίζωμεν περὶ ὅλων τῶν θεμάτων.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ θέμα τῶν βάσεων ὁ κ. Παπαπολίτης ἐτόνισεν ὅτι ἡ ΠΑΔΕ εἶναι σαφῶς ἐκδηλουμένη ἐναντίον τῆς ἐγκαταστάσεως βάσεων, διότι αὗται χωρὶς νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας, τὴν καθιστοῦν στόχον τῶν πρώτων ἐπιθέσεων ἑνὸς πιθανοῦ πολέμου.

Συνεχίζων ὁ κ. Παπαπολίτης ἐπέκρινε τὴν πολιτικὴν τῆς κεβερνήσεως τῆς ΕΡΕ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τομέα, ὑπογραμμίσας ὅτι ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ οὐδὲν ἔπραξε διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπαπολίτης ἤσκησε δριμεῖαν κριτικὴν κατὰ τῆς πολιτικῆς τῶν συναρχηγῶν τοῦ κόμματος Φιλελευθέρων καὶ ἀφοῦ ἐξήγησε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους τὰ λεγόμενα μικρὰ κόμματα συνέπηξαν τὴν ΠΑΔΕ, προσέθεσε:

«Δὲν γνωρίζω ἐὰν εἴμεθα κόμματα μικρὰ διότι τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν λαὸν καὶ μόνον, ἀλλὰ εἴμεθα κόμματα νέα. Κόμματα νέων ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν νὰ ἀνοίξουν τὸν δρόμον πρὸς τὰς νέας δυνάμεις. Νὰ μεταγγίσουν νέον αἷμα εἰς τὸν δημόσιον πολιτικὸν βίον. Εἴμεθα κόμματα τὰ ὁποῖα ἐπιδιώκομεν νὰ πλήξωμεν τὸν παλαιοκομματισμὸν καὶ τὴν φαυλοκρατίαν. Εἴμεθα κόμματα νέα τὰ ὁποῖα ἐννοοῦμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἀλλαγήν. Ἀλλαγὴν μεθόδων, ἀλλαγὴν συστημάτων, ἀλλαγὴν προσώπων, ἀλλαγὴν καταστάσεων».

Καταλήγων ὁ κ. Παπαπολίτης ἀνεφέρθη εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ΠΑΔΕ καὶ ἐκάλεσε τὸν λαὸν νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ ἐὰν ἐπιθυμῇ ν' ἀπαλλαγῇ ὁ τόπος ἀπὸ τὸν παλαιοκομματισμὸν καὶ τὴν φαυλοκρατίαν.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος θὰ δεχθῇ εἰς τὸ ἐκλογικὸν κέντρον γυναικῶν

Ὁ συναρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Παν. Κανελλόπουλος τὴν 7.30 μ.μ. σήμερον θὰ μεταβῇ εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Γεροκωστοπούλου 20 γυναικεῖον ἐκλογικὸν κέντρον τοῦ Συνδυασμοῦ προκειμένου νὰ ἐπικοινωνήσῃ καὶ νὰ δεχθῇ τὰς συμπολίτιδας ἐκλογεῖς, ἀπὸ τῆς 8ης μ.μ. δὲ καὶ μέχρι τῶν προκεχωρημένων νυκτερινῶν ὡρῶν θὰ δεχθῇ εἰς τὸ παρὰ τὴν Πλατεῖαν Ὄλγας ἐκλογικὸν κέντρον τῆς Ἑνώσεως Λαϊκοῦ Κόμματος τοὺς ἄνδρας ἐκλογεῖς.

Ὁ κ. Ἀνδρ. Χ. Παπανδρέου

Ὁ ὑποψήφιος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου ἐπεσκέφθη χθὲς τὰ κεντρικὰ καὶ συνοικιακὰ καταστήματα τῆς πόλεως. Ἐπίσης ἐπεσκέφθη φίλους του εἰς τὰς συνοικίας τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰ προάστεια. Ἐδέχθη ἐξ ἄλλου φίλους του καὶ ἐπιτροπὰς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γούναρη 40 γραφεῖον του.

Ὁ κ. Γ. Παπαγιαβῆς

Ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς κ. Γεώργιος Παπαγιαβῆς μεταβὰς χθὲς εἰς Αἴγιον ἐδέχθη πλῆθος φίλων του καὶ διαφόρους ἐπιτροπὰς τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων εἰς τὸ ἐκλογικὸν κέντρον παρὰ τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τοῦ Αἰγίου.

Τὸ ἀπόγευμα ἐπιστρέψας εἰς Πάτρας ὡμίλησεν εἰς τὴν συνοικίαν Χαλκωματᾶ πρὸ ἐνθουσιώδους ἐκδηλώσεως. Ἐν συνεχείᾳ δὲ μετέβη εἰς τὸν Συνοικισμὸν τῶν Προσφυγικῶν ὁμιλήσας ἀπὸ τὸ κέντρον «Βυζάντιον».

Ὁ κ. Παπαγιαβῆς σήμερον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν θὰ δεχθῇ τοὺς φίλους του εἰς τὸ γραφεῖον του (γωνία Φιλοποίμενος καὶ Κορίνθου 319).

Ἡ κίνησις τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον

Συμφώνως πρὸς στατιστικὸν δελτίον τοῦ ἐνταῦθα παραρτήματος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ἐ. ἔ. εἰς τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν ἔτυχον περιθάλψεως 384 ἄτομα, ἐξ ὧν 185 ἄνδρες, 102 γυναῖκες καὶ 97 παιδιά, ἐκ δὲ τούτων οἱ 293 προσεκομίσθησαν ἢ προσῆλθον μόνοι των καὶ 91 διεκομίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀσθενοφόρων ὀχημάτων τοῦ Ἱδρύματος.

Ἐξ ἄλλου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας αἱμοδοσίας ἐγένοντο 84 λήψεις αἵματος, 82 μεταγγίσεις καὶ 925 περιπτώσεις καθορισμοῦ ὁμάδος καὶ ἐξετάσεις αἵματος. Ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἰατρείων ἐγένοντο 173 ἐξετάσεις εἰς τὸ παιδιατρικὸν τμῆμα, 210 γενικῆς ἰατρικῆς καὶ 6 προληπτικὰ ἐμβόλια.

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΩΜΙΛΗΣΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ ΠΟΥ ΕΓΕΝΝΗΣΑΝ ΤΗΝ Ε.Ρ.Ε.

ΕΠΕΚΡΙΝΕ ΤΟΝ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ ΔΙ' ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΣ

ΠΩΣ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΗΓΗΘΗ ΤΟΥ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΟΥΜΕΝΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἐνώπιον ὀγκώδους συγκεντρώσεως ὡμίλησε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου ὁ ἐκ τῶν συναρχηγῶν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου του ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐξήγησε, διατὶ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1955 μέχρι πρό τινος ὑπεστήριξε τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ.

«Τὴν ἑπομένην τοῦ θανάτου τοῦ στρατάρχου Παπάγου —εἶπεν ὁ κ. Κανελλόπουλος —αἰφνιδιαστικῶς καὶ κατόπιν μακρᾶς ὅπως ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων, προετοιμασίας εἰς τὰ παρασκήνια ἡ ἐντολὴ τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως εἰς τὸν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὁ ὁποῖος μετετράπη ἀπὸ τῆς μιᾶς νυκτὸς εἰς τὴν ἄλλην εἰς πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος. Βεβαίως μὲ ἐξένισε τὸ γεγονός. Ἐν τούτοις, ἐθεώρησα ἀναγκαῖον κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην καμπὴν τῆς πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς μας ἱστορίας νὰ μὴν ἀντιδράσω.

Πρῶτον διότι ἡ ἐντολὴ ἐδόθη αἰφνιδιαστικῶς καὶ ἐθεώρησα καθῆκόν μου νὰ μὴ ἀφήσω ἐκτεθειμένον τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα ὁ ὁποῖος ἔδωσε τὴν ἐντολήν.

Δεύτερον ἐπειδὴ ὅπως γνωρίζετε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στρατάρχου Παπάγου ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ καὶ εἶχεν ὁρισθῆ ἡ ἡμέρα νὰ γίνῃ συνέλευσις τῶν Βουλευτῶν τοῦ Συναγερμοῦ καὶ ἐκλογὴ διαδόχου τοῦ ἀποθανόντος Στρατάρχου Παπάγου καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκλογὴ θὰ ἐγίνετο μεταξὺ τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου μου κ. Στεφάνου Στεφανοπούλου καὶ ἐμοῦ, ἐνόμισα ὅτι δὲν ἔπρεπε κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην καμπὴν τῆς Ἐθνικῆς μας ἱστορίας νὰ προβάλω τὴν προσωπικήν μου φιλοδοξίαν καὶ ὅτι ἐφόσον ἐδόθη ἐντολὴ ἔπρεπε νὰ ἐπιδείξω αὐτὸ ποὺ ἐπιβάλλει τὸ ἦθος, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησα εἰς τὴν πόλιν αὐτήν, τὴν γενέτειραν τόσων πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Ἐνόμισα ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιδείξω ἀνιδιοτέλειαν. Καὶ ὄχι μόνον ὑπεχώρησα, ἀλλὰ καὶ ἐβοήθησα. Ἤλπιζα δὲ — αὐτὸς εἶναι ὁ τρίτος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐβοήθησα — ἤλπιζα ὅτι ἡ ἀνωμαλία ἡ ὁποία εἶχε σημειωθῆ, θὰ ἦτο ἡ μόνη καὶ δὲν θὰ διεδέχοντο αὐτὴν ἄλλαι χειρότεραι ἀνωμαλίαι. Δυστυχῶς διεψεύσθην.

Μετὰ δύο μῆνας ὁ ἀναδειχθεὶς εἰς τὴν ἀνωτάτην θέσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κατὰ τρόπον αἰφνιδιαστικὸν καὶ ἀνώμαλον, εἰσήγαγεν εἰς τὴν βουλὴν τὸν γνωστὸν ἐκλογικὸν νόμον, ὁ ὁποῖος προέβλεπε κατ' ἀνάγκην μαθηματικὴν τὴν πόλωσιν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων. Ἀδιαφορήσας ὅμως διὰ τὰς συνεπείας τῆς πολώσεως, ἐπέμεινε διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νόμου ἐκείνου μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ προσωπικὸν ἐκλογικόν του συμφέρον. Ὑπεχώρησα καὶ τότε.

Μετά τινας ἡμέρας ὁ κ. Καραμανλῆς ἔλαβε τὴν ἐντολὴν τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν ἦτο ἀντικανονικὸν οὔτε ἀπὸ ἀπόψεως τύπου. Συνταγματικοῦ, οὔτε ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς οὐσίας.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἦτο πρωτοφανὲς καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει συμβῆ ποτὲ οὔτε εἰς τὴν χώραν αὐτήν, οὔτε εἰς ἄλλην τινὰ χώραν ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς προηγμένην, ἦτο τὸ ἑξῆς:

Ὁ λαβὼν τὴν ἐντολὴν τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ὁ τιμηθεὶς διὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος διὰ τῆς ἐντολῆς αὐτῆς, προέβη τὴν ἰδίαν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔστελλεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς δημοσίευσιν τὸ Διάταγμα τῆς διαλύσεως, εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ἑαυτοῦ του ὡς ἀρχηγοῦ κόμματος, ἀγνοήσας καὶ τοὺς εἰς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ συναδέλφους του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους ἦτο θέμα προσωπικῆς διαγωγῆς, ἀλλά, ὅπερ χειρότερον, ἐξαναγκάσας τοὺς βουλευτὰς τῆς πλειοψηφίας τῆς διαλυομένης Βουλῆς νὰ ὑποκύψουν, νὰ προσχωρήσουν εἰς τὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἵδρυε καὶ τὸ ὁποῖον κατ' οὐσίαν δὲν ἵδρυε διότι τὸ κόμμα προϋπῆρχεν. Ἦτο τὸ κόμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ. Ἦτο ἡ παράταξίς μας.

Ἀλλὰ διὰ νὰ μονοπωλήσῃ τὴν παράταξιν αὐτὴν μετωνόμασε τὴν παράταξιν εἰς ΕΡΕ καὶ προέβη εἰς αὐτὴν τὴν ἀήθη πρᾶξιν τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ ἑαυτοῦ του εἰς Ἀρχηγὸν Κόμματος, εἰς στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν διέλυε τὴν Βουλήν. Ἀξιότιμοι καὶ ἀγαπητοὶ συμπολῖται ἔκαμα καὶ πάλιν ὑπομονήν, διὰ τὸν λόγον ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν.

«Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ—συνέχισεν ὁ κ. Κανελλόπουλος—ἐπὶ διετίαν ἐκυβέρνησε τὴν χώραν βασιζόμενος ἐπὶ μιᾶς ἀνομοιογενοῦς καὶ τεχνητῆς πλειοψηφίας. Προσεπάθησα καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διετίας νὰ συνδράμω τὴν Κυβέρνησιν. Προσεπάθησα νὰ ἀναπληρώσω, καθ' ὃ μέτρον ἦτο τοῦτο δυνατὸν καὶ ἐφόσον τὸ ἐπέτρεπε ἡ συνείδησίς μου, τὸν ἡγέτην τῆς πλειοψηφίας, βοηθῶν τοὺς Βουλευτάς, βοηθῶν τὴν Βουλὴν εἰς τὸ ἔργον της. Δὲν ἦτο ὅμως πάντοτε δυνατὸν νὰ συμφωνήσω μὲ τὰ νομοσχέδια τὰ ὁποῖα ἔφερεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ.

Ἤλθον ὅμως τὰ πρὸ τριμήνου σημειωθέντα γεγονότα. Τὰ γνωρίζετε καὶ δὲν πρόκειται νὰ σᾶς καταπονήσω ἀναλύων αὐτὰ διὰ μακρῶν. Ἐσημειώθη ἁπλούστατα ἕνα σύνηθες εἰς τὸν ἐλεύθερον πολιτικὸν βίον γεγονός, τὸ ὁποῖον μόνον διὰ τὸν κ. Καραμανλῆν ἦτο παράδοξον, τὸ ὁποῖον μόνον διὰ τὸν κ. Καραμανλῆν ἦτο ἄξιον καταγγελίας. Διεφώνησαν, ἁπλούστατα, ὡρισμένοι ὑπουργοὶ καὶ βουλευταί. Μετὰ τὴν διαφωνίαν τῶν ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν ὁ κ. Καραμανλῆς ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἢ μᾶλλον τὴν διάλυσιν αὐτῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ σχεδίου ἐκλογικοῦ Νόμου τὸ ὁποῖον προεκάλεσε καὶ τὴν διαφωνίαν.

Μολονότι εἶχα ἤδη αἰσθανθῆ μέσα μου ἐξαντλουμένην τὴν ὑπομονήν, ἐθεώρησα καθῆκόν μου πρὶν ἢ προβῶ εἰς οἱανδήποτε δημοσίαν ἐκδήλωσιν διαφωνίας νὰ μεταβῶ εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν τότε πρωθυπουργὸν τὸν ὑπὸ παραίτησιν πρωθυπουργὸν κ. Καραμανλῆν, διὰ νὰ τὸν μεταπείσω. Εἶχε χθὲς τὴν πολιτικὴν ἀφέλειαν νὰ προβῇ εἰς τὴν διατύπωσιν ὑπαινιγμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι κατώτερος ἡγετικοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός.

Ἀλλὰ διετύπωσε τὸν ὑπαινιγμὸν αὐτὸν χθὲς εἰς τὸν μονόλογον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνει. Ὅταν ὅμως, πρὸ δύο μηνῶν, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων εἶπα ὅτι μετέθην καὶ τὸν ἐπεσκέφθην καὶ τοῦ ὑπέδειξα λύσιν κανονικήν, συνδεομένην καὶ πάλιν μὲ τὴν ἰδικήν του πρωθυπουργίαν δὲν μὲ διέψευσεν. Ὡμολόγησεν ὅτι αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ εἰσήγησίς μου. Ὁ κ. Καραμανλῆς γνωρίζει—καὶ δὲν τὸ διέψευσεν ὅταν τὸ εἶπα ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς—ὅτι ἡ ὑπόδειξίς μου, ὑπόδειξις τὴν ὁποίαν ἔκαμα πρὸς τὸν ἴδιον δὶς καὶ πρὸς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα, ἦτο νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Καραμανλῆς τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως διὰ συνεργασίας μὲ ἕνα ἐκ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

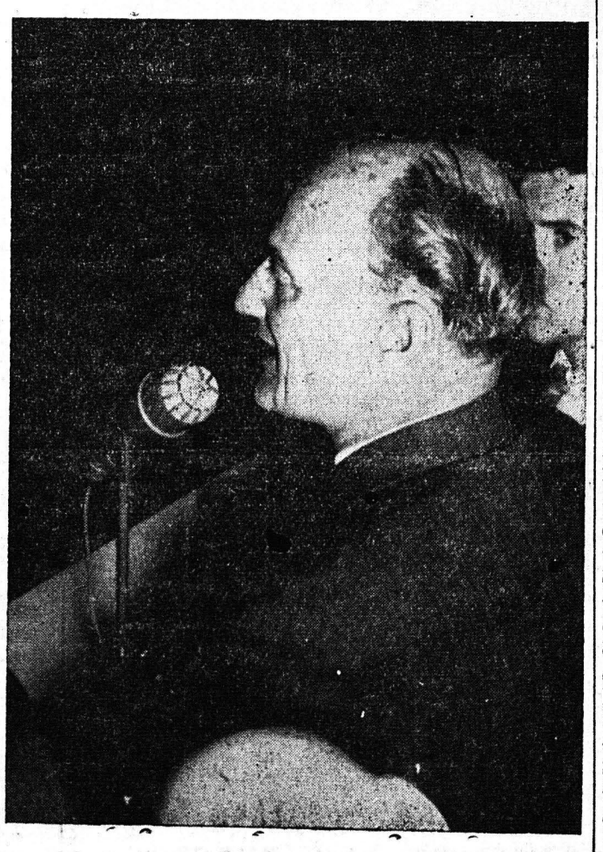

Ἀλλὰ ὁ κ. Καραμανλῆς ὅπως ἀπέφυγε πάντοτε καὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1955 καὶ ἀργότερα—καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διετίας, οὕτω ἀπέφυγε καὶ κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμήν, ἡ ὁποία ἦτο στιγμὴ ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀναδείξῃ πραγματικὸν ἡγέτην, ἀπέφυγε νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ νὰ δώσῃ μάχην. Συνηθίσας εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν παρασκηνίων ἀποφεύγει τὸν ἐλεύθερον στίβον.

Ἀγαπητοὶ φίλοι, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ διεπίστωσα ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς ἦτο ἀποκλειστικῶς προσηλωμένος εἰς τὴν προσωπικήν του ματαιοδοξίαν, ἀδιαφορῶν διὰ πᾶν ἄλλο, ἐθεώρησα καθῆκόν μου ἀφοῦ ἄλλως τε συνεσσωρεύθη μέσα μου ἡ πικρὰ ἐμπειρία δυόμισυ ἐτῶν, ἐθεώρησα καθῆκόν μου νὰ διαχωρίσω ὁριστικῶς τὰς εὐθύνας μου. Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνον ὁ ἀποκλεισμὸς τὸν ὁποῖον διὰ τὸ Πολίτευμα τῆς Χώρας νὰ γίνωνται κατὰ τὰς ὀρέξεις καὶ κατὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἑκάστοτε τυχηρῶν ἡγετῶν, τῶν βασιζομένων περισσότερον ἐπὶ τῆς εὐνοίας καὶ ὀλιγώτερον ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ἡγετικοῦ μόχθου, νὰ γίνωνται συχναὶ διαλύσεις τῆς Βουλῆς. Εἴμεθα ἡ μόνη Χώρα εἰς τὸν Κόσμον ὅπου γίνονται τόσον συχναὶ διαλύσεις.

Ὅπως εἶπα καὶ προχθές, ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν, ὅ,τι θεσπίζει τὸ Σύνταγμά μας ὡς ἐξαίρεσιν, ἔχει μεταβληθῆ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον εἰς κανόνα καὶ ὅ,τι θεσπίζει τὸ Σύνταγμα ὡς κανόνα ἔχει μεταβληθῆ εἰς σπανιωτάτην ἐξαίρεσιν. Καὶ ἀποδίδω μεγίστην σημασίαν εἰς τὸ νὰ τηροῦνται οἱ θεσμοί, εἰς τὸ νὰ γίνωνται σεβαστοὶ μᾶλλον οἱ θεσμοὶ οὐχὶ μόνον ἀπὸ ἀπόψεως τύπου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οὐσίας. Καὶ δὲν εἶναι σεβασμὸς ἔναντι τῶν θεσμῶν ὁ ἐκδηλούμενος διὰ τῶν ἑκάστοτε διαλύσεων. Διαλύσεις τῆς Βουλῆς δὲν πρέπει νὰ γίνωνται παρὰ μόνον ὁσάκις διαπιστοῦται ἀπόλυτον κυβερνητικὸν ἀδιέξοδον. Δηλαδὴ ἀφοῦ προηγηθῇ προσπάθεια σχηματισμοῦ ἄλλων Κυβερνήσεων ἢ ὁσάκις προκύπτῃ ὑψίστη ἐθνικὴ ἀνάγκη.

Ἀφοῦ διεχώρισα τὰς εὐθύνας μου ἀπὸ τὸν κ. Καραμανλῆν, ἐσκέφθην ὅτι πρέπει ἡ ἀρνητικὴ αὐτὴ ἐνέργεια, ἡ ἠθικῶς ἐπιβεβλημένη ἀρνητικὴ ἐνέργεια νὰ συνδυασθῇ καὶ μὲ μίαν θετικὴν πολιτικὴν πρᾶξιν. Τότε μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν ὁ μέχρι πρό τινος μόνος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Τσαλδάρης νὰ μοῦ προτείνῃ τὴν συναρχηγίαν τοῦ Κόμματος καὶ νὰ μοῦ προτείνῃ νὰ ἀναλάβω τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ παλαιοῦ καὶ τιμίου Λαϊκοῦ Κόμματος τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν ὁ Δημήτριος Γούναρης.

Συνεχίζων ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐξήγησε διατὶ προσῆλθε τώρα εἰς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα καὶ δὲν ἀνῆκεν εἰς αὐτὸ ἐπὶ 22 ἔτη ποὺ πολιτεύεται. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀνέφερε πῶς ἵδρυσε τὸ Ἑνωτικὸν κόμμα μὲ πρόγραμμα τὸν τερματισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ καὶ συνέχισε:

«Σήμερον, ἡ πέτρα μὲ ἐδίδαξεν ὅτι ἡ προσπάθεια τῆς δημιουργίας νέων κομμάτων εἶναι προσπάθεια πρῶτον μὲν ἄστοχος, διοτι νέα κόμματα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργηθοῦν. Μετονομάζονται καὶ μεταμφιέσεις σημειοῦνται, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν πλαστὴν πραγματικότητα. Καὶ δεύτερον, διότι ἡ διατήρησις τῆς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὀνομασίας συνοχῆς τῶν παλαιῶν κομμάτων ἔχει μεγίστην σημασίαν. Ἔχει σημασίαν ἀπὸ ἀπόψεως ἠθικῆς αὐτοπειθαρχίας καὶ τοῦ Λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡγετῶν. Δὲν ἀποτελεῖ λοιπόν, ἐπιτρέψατε νὰ εἴπω, ἀντίφασιν πρὸς τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἔλαβα ἐν ἔτει 1936.

Ἡ ἀπόφασις τὴν ὁποίαν ἔλαβα, πρὸ διμήνου ἀποτελεῖ σχετικὴν διόρθωσιν τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἀποφάσεως, ἀλλὰ ἀντίφασις οὐσιαστικὴ καὶ ἠθικὴ δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο ἐκείνων ἀποφάσεων. Θὰ μὲ ἐρωτήσητε, βεβαίως, διατὶ μετὰ τὸ 1944 καὶ μέχρι σήμερον δὲν ἐνετάχθην εἰς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα.

Θὰ ἐνθυμῆσθε τὰ γεγονότα, οἱ παλαιότεροι, καὶ θὰ ἐνθυμῆσθε καλῶς, ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1946 μὲ 1950, κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην τὴν σκληρὰν καὶ δύσκολον τοῦ συμμοριτοπολέμου, συνειργάσθην ὡς Ἐθνικὸν Ἑνωτικὸν Κόμμα μὲ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα καὶ μὲ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Συνειργάσθημεν ὅλοι μαζί. Δὲν ἐτίθετο ζήτημα ἐκείνην τὴν στιγμὴν νὰ διαλύσω τὸ Ἐθνικὸν Ἑνωτικὸν Κόμμα καὶ νὰ προσχωρήσω εἰς τὸ Λαϊκόν. Συνειργάσθημεν κατ' οὐσίαν ἐθνικῶς εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγάλου κινδύνου, ὁ ὁποῖος εἶχε προκύψει καὶ ἡ συνεργασία ἐκείνη ἀπέδωκε. Μετὰ τὸ 1950, ἡ παράταξις εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκω ὑπέστη χωρὶς ἰδικήν μου εὐθύνην διαχωρισμὸν καὶ διασκορπισμόν, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὅπως ἐνθυμεῖσθε, μέγας καὶ ἐπικίνδυνος. Καὶ ἦτο ἀδύνατον ἐν ἔτει 1951 νὰ ἐπιχειρήσω τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὑπὸ τὰς ἱστορικὰς συνθήκας τῶν ὡρῶν ἐκείνων καὶ δι' αὐτὸ τότε ἀπηυθύνθημεν ὅλοι, σχεδὸν ὅλοι οἱ ἐκ